

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Δημήτρης Μαμαλούκας

Είθισται ο φράστ «Κράτα μου το χέρι» να παραπέμψει στην υποστήριξη, μια κίνηση απ' όπου αντλεί κανείς δύναμη. Στο έβδορο, ωστόσο, άρτι εκδοσθέν, βιβλίο του Δημήτρη Μαμαλούκα, τούτη η προηρωική λεπτομέρεια συνάμα και ως αποτροπή, αφού κεντρική ήδη της ιστορίας του «είναι ο διυιορδός που μας περιβάλλει καθημερινά σκεδών σε κάθε απόφασι μας, από την πιο ασήμαντη μέχρι την πιο απραντική». Έτοις έχει ο συγγραφέας στην «Πίτκ», ο οποίος μιλάει, ακόμα, για το γκρίζο που ταλιγεί τη ζωή των σύγχρονων ανθρώπων, το Κακό που εσείς παραμονεύετε με σκοπό να κατατροφώσετε το Καλό. Λάτρης της αστυνομικής λογοτεχνίας, την οποία εκπροσωπεί επάξια, αναφέρεται και στην ικανοποίηση που τον γεμίζει ο συγγραφής παιδικών βιβλίων και πιο επικονιωνιά του με τους μικρούς αναγνώστες του.

Τις κριτικές κονικήστη
κανελλόφερος

«Με εκφράζει το μότο μου. Γράψε
ή ζήσε. Άλλα το να γράφεις είναι
και να πεθαίνεις λίγο-λίγο»

Το έβδορο βιβλίο σας βρίσκεται εδώ και λίγες μέρες, στις προβλέψεις των βιβλιοπωλείων. Πώς γεννήθηκε ο τίτλος της νεότερης σας;

Γεννήθηκε απ' την κεντρική θρηνού. Ενες συνθηματικός που φίλων σε μια σύγκρουση πόλης με την και πραγματικό ονειρό: Να γράψει το βιβλίο του. Έτσι αρέσκει πιοσι που την προγράμμαζαν ίδιοι του, προστιθέντως να ξεφύγει από την καύση που κατευθύνεται. Και σύντοτα γράψει μια από τις συγγραφές μου φράσεις: Τη φιλά κινητό δυνατό πατέρα που προσπαθεί να καταπιεί την ανθρώπινη προσωπικότητα.

«Κράτα μου το χέρι» ο τίτλος. Προφορά, που είναι βιβλίο σας λεπτομέρει με δύο τρόπους: Οι καπιτάνιοι όλα και τις λέξεις. Είναι η δύναμη που παραγόνται:

Είναι επίδειξη ευεργετικής σας. Αυτός ο δεσμός που «κράτα μου το χέρι», αλλά πιο σύμφωνα με εγγύες σημειώσεις που περιέχει το βιβλίο και έχει δρόμο στη

οπαρά την κινήση που διανοιάζει την κοινωνική έριδο. Είναι ο διασερός που με πιερβάλικο καθεραριών πιθών σε κάθε απόφαση που, επει την πιο ασήμαντη μέχρι την πιο πολύτιμη. Στο ίδιο, ο ίδιος ο πράσινος ήμερος που επει με την κοπέλα που θα γυαράρει στην σύγκρουση πόλης ή πόλης πάνω στην πόλη πάνω στην πόλη.

Ο πρωταρχικός έριδος σας είναι κοινωνιοπορευόμενος σε μια γκρίζα ζωή, εμπνείς μιας παλιάς κινήσης. Πιστεύετε ότι αυτή είναι η μορφή του σύγχρονου ανθρώπου; Ας το παρεξ απρόβλεπτον σαίρει και ποτε, αλλά δεν ποτέ ποτέ, ο σπουδών μου καθώς ο πράσινος πάνω με έσωσε από περισσότερα. Τα χρόνια εξαιρετικάντων να μας περιβάλλονται με την έννοια ότι ο κόσμος μας δεν είναι ακόμα εντελώς γκρίζος, αλλά είναι μηχανικός πάνω όλο και περισσότεροι ανθρώποι γύρω μας βιβλιόποιοι οικογένειας που σε μια πολιτική και γενετική διάσταση.

Επιν ιπαρία σας ξεπλύγει και πιο πάλι του Καλέδη με το Κακό: Αγάπας, προσούβεις για νίκη, δεσμόφειον ελπίδων, επιται και ζωνέ στράτου... Είναι κοινός απόρρονος, με το Καλέδη εγκεκρινώντας πιο αδύνατο: Να, αγαπήσ. Η σύρη έριδη πάλι ο διασερός που πιερβάλικο πονό πραγματεύεται, επιται και πάντα. Ο πράσινος φίλος στην πόλη με μανιλέας σκοπό να κρέψει το βιβλίο που, προσποθετεί με όλους που τις διανοιάζει να το καταφέρει, πλλά από-από διαποτεύεται πάνω όλο γύρω του συναντηθείν να πον κριθείσεις να το οικοδέσποιται. Είναι αλλαζει σημειώσεις και πιερέστε της ελπίδες του στην οικογένεια της νέας πολιτιδος που γνωρίζει. Ορας, το κακό παραρομένει και, είναι αλλιών, το καλό δεν καταφέρνει να υπερισχει.

Στο γκρίζι μεταφυσικό πλάνο, ο Δημήτρης Βάκας φωτογραφήθηκε από τον Δ. Μαζαλόκο σύμφωνα με τη λαμπρή έριψη της κάμερας του.

Εκτός των ανθρώπινων χαρακτήρων, «φριτογυνώντες» κι άντριγέλο συνερέτι. Είναι συμβατικός ο ρόλος τους:

Όχι τόσο το ίδιο το σπινάγι δύο εις επικομιδικούς βίου που γεννούν τα πάσια του και καριόλεστικά τιάνουν το μαρούσιον διεργάριμα του κεντρικού ήρωα, αφού βρίσκονται στο ίδιο κτήριο, τόσο απόβαθρο, ως την οθόνη. Οι δύο συνετέλεσαν το κακό, σε δυσπολείς της δύος, οικείων να είναι εις διασκεδάζεις της γραφής για ένα συγχρόνο.

Ευγκαπλέγοντες, επίσης, μεριά των εκπροσώπων της ελληνικής αστυνομικής λορρεακίας, που καρδιές ολόνεα και περισσότερος επιπλέοντες. Τι σας ελκύει στο εν λόγω είδος;

Μα τα καρακαπτωτικά του, υπάλιο που το κάνουν ελαυντικό και στους αναγνώστες τους Η μονοί, ο μοντέρνος, η πλοκή, το έργαλμα κι η αποκαλύψη ή όχι του ενός. Ειδικό ο σκεπασμός της πλοκής είναι η αθηναιότητα του, κι απ' δύο λόγους κι ένα απ' τα δυνατά στερεία των απονομώντων μαθητοπρεψών του.

ΒΙΒΛΙΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΖΑΛΟΚΑΙΑ
ΚΡΑΤΑ ΜΟΥ ΤΟ ΧΕΡΙ
ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΦΡΙΤΙΚΟ ΙΩΑΝΝΑ ΤΗΣ
ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ

» Από την ποσκή που αποδίδει φραστικές στην ιατρική νοσολογία: «Τα πάντα. Τα αντικαλείς Βάκας, την αθλητική, τη λευκόρια, τη δύναμη, την αστοχία, με μαλάρη. Την νύχτα».

» Αυτοδίδαχς δι απαντόδιδαχς για το ίδιον: «Τότε αποδίδεις όμουνα, φανταστικές πύρια» λέει.

» Τη μέρα του μπορεί να την πραρεψεις: «Ενε γέλιο που πειστών με, με καλή κουβέντα κάποιου φίλου, σώμα κι αγράπ κάποιου θεάτρου που επειδόμενος ή θράκαν καρφί».

» Υπέρτει είδων φύλακαριθή ρήση που τον εκφράζει, λέγει, δε νοιάζει. Έτοιμος, στον ίδιουν πιο μαρκό, μια δράση το «Όχι το μέρος». Τώρα αύτες σαντορίνες δεν μπορούν να πιστώσουν τα. Με εκφράζει ακόμα το μέρος μου: Γράφε ή ζητεις. Άλλια το γράφεις έναντι και τα γειτόνιας Λέον-Λέον» σπουδά.

» Οι πρωτηνίες των ως αναγνώστης «Άλλο φέτος τα αστυνομικά μαθετορήματα, τη γάλλικη σκαλή με τον Μανέσ και τα Σαμανόν στην κορηφή, αλλά και η γηγενής, το μαδατόριγμα μυαπέριδας, δίνεις και η εκδρομή, η απρόσινη σπειά του νοτιού Διαβαθμού εργατικής ελληνικής λογοτεχνίας, άλλα περισσότερα έμενα Αμερικάνικα και διπλοεργαστικά, κυρίως. Παρ' όλο αυτό, ένας από τους αναγνώστες μου συγγρέψεις είναι ο Μαζαλόκας, που τον Βεντζίνη Καραϊβάδη, δίκος και ίσως Κόρη με Μακ Κάρελ και Τάιμς Πίντον, τον αποτέλεσθε αυτή την εποχή».

ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Πέραν των εντάξιων, απειθώντων και οποις μικρός οναγνώστες, με «Τα παιδά του Χρόνου», που άλλη περίφετά δύο βιβλία και αναμένεται συνέχεια. Πέις αποφασίστε να ερμηνεύετε στην παιδική λογοτεχνία και πώς θα διδούνε κάθε φορά που πλέονται ιστορίες γι' αυτό το ευαίσθητο κοινό;

Σηρόπιστα στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο στα παιδικά βιβλία λέγοντα πως παιδίστων μοι. Πάντα, όμως, είχα μέσα που διδασκαλείς ιστορίες που ήθελα να αναπτύξω, δεν το περίμενα, αλλά η συγγραφή των συγκεκριμένων μαθητορήμάτων που έβασε μεριμνητικά μακοντόπους από τα συγγράφει τα υπόλοιπα βιβλίαν μου. Και σκόπι μαργαλύτορε πανοποιείται εισόροπα κάθε φορά που λαμβάνω ένα μέλι από κάποιο μικρό αναγνώστα μου. Η οειρή «Τα Παιδά του Χρόνου» αγαπήθηκε από πολλά παιδιά με τα εξαιλιαστικά πλευρών της, εφόδη κατά κόπο τρόπο βοηθώντα ως πράκτος των βιβλίων να επιτύχουν την σπάση των. Έκπτωση να την ολοκληρώσω σε έποστρεψά τέρας.

Η οικονομική κρίση έχει «επεπλέσει» και την αγορά των βιβλίων. Τι πολλός, πλέον, το βιβλίο είναι, δυστυχώς, είδος πολυτελείας. Αναγκωστής αυτής ο απογειωτικής καπάθεσης;

Το βιβλίο δεν είναι ίσως ακριβή δύο πριν την οικονομική κρίση, αι τηρεί έτσι πάντα ελαφρά. Ταυτόχρονα καλλιφορούν καλύτερες βιβλία σε προσφορές από κάποιους οίκους που προσπαθούν να ξεπορτασθούν τα σπικ τους. Μήτι σ' αυτές τι προσφέρετε μπροστές να βρεις ερωτηματάρα. Μήνως, όμως, θα έμετε να διδούμε της χώρας;

Τι θα δέλται να δείτε να αλλάξει στην ελληνική νοστροπολία;

Να ενοχλεί προγραμμάτικα τους Έλληνες ο αργομοθία, ο δεσμόφερος και ο απηρτοπολία.